

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7207 van 8 juli 2011
in de zaak A. 200.641/XIV-33.214**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Herman De Ponthiere
 kantoor houdend te 8900 Ieper
 Veemarkt 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 juni 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 61.455 van 16 mei 2011 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 juni 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Het bestuur is ertoe gehouden toepassing te maken van de
regelgeving zoals zij geldt op het ogenblik dat het zijn beslissing neemt en niet zoals zij geldt
bij het indienen van de aanvraag. Ten overvloede weze opgemerkt dat artikel 9ter van de wet

van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) inderdaad werd vervangen ingevolge artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, doch dat de inhoud van het door de verzoeker bedoelde artikel 9ter, § 4, niet werd gewijzigd. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

In zijn beroepsschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft de verzoeker de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (E.V.R.M.) opgeworpen en zichzelf “een ernstig zieke, waarvan vast staat hij niet verwijderd kan worden van het grondgebied” genoemd. Bij het beroepsschrift was geen medisch attest gevoegd, wel was er bij de aanvraag om machtiging tot verblijf een medisch attest gevoegd waarin als diagnose wordt vermeld “Slapeloos, depressie, angstaanvallen, wordt kwaad zonder bijzondere redenen, kan violent worden”. Vermits de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen als annulatierechter optrad, kon hij ermee volstaan in het bestreden arrest vast te stellen dat de verzoeker zich met betrekking tot de voorgehouden schending van artikel 3 van het E.V.R.M. beperkt tot een aantal blote beweringen waarvan hij geen bewijs bijbrengt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft noch zijn marginale appreciatiebevoegdheid noch één van de in het middel aangehaalde bepalingen geschonden door vast te stellen dat de verzoeker zich met betrekking tot zijn voorgehouden onverwijderbaarheid beperkt tot blote beweringen: het medische attest vermeldt daar immers niets van en de verzoeker heeft er niet nader naar verwezen. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht juli tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams